

מסורת הש"ס

(א) לקמן קרא. (ב) שנתכן: גימין.
(ג) לעיל פנ: ומעלה זא.
(ד) פי' ברטטורא וע' ז"ק. (ה) ת"כ
ויקרא נדבה פ"ה ה"ו ופ"ו
ה"ג. (ו) לקמן קרא. (ז) וע' חולין
יח. ד"ה מתקפת ליה פרתא
וע"ש ברש"י. (ח) מעלה זא.
(ט) תוספתא דבחים ריש פ"ט.
(י) תוספ' שם ה"ד. (כ) ע' ז"ק.

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

פה.

תורה אור

1. ומששט את העלף תתח אתה לנתחיה: ויקרא א, ו
2. וכי תגשק צור לזבן אק רע וכי תגיש פסח וזלה אק רע הסיבה נא לסתק הדק או הישא מניק אקר הדף עבאות: מלאכי א, ח

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ. מיהא אמאי איחוסב
הכל לימא אהל דלמרי כרבי שמעון דפ' השוחט והמעלה (לקמן ק"א).
ואמר ועירי שמיטת לילה איכא בנייהו דלרבי שמעון ויהי ר"ל דהכל
קמחור אפי' לרבי יודנה דאי לרבי שמעון דוקא למה לי טעמא דלא
פחותה מיפוק לי משום (א) דלחא
להשקבל בפטיס ואי' לא דמיחא לקמן
בפ' השוחט והמעלה (דף קט). מין
לרבות פסולין כגון כלל היחולא כ"י מין
לא יביא לפשות כל המהקבל כסחא
אהל מועד חייבין עליו בחוץ ל"ל קרא
מיפוק לי דלא חסוי פחותה מרבי
בחוק ומעלה וכו' דהייא כרבי
שמעון דלית ליה האי טעמא אי' לימין
שמיטת לילה ושקפ דמה ואל דמה חוץ
לקלטיס חוץ דפלו ויאל וטמא לא שייך
לא קרא פחותה משוחט בחוץ.

[illegible]

למה לי דאי מיתרמי כהן אחרנא ולא ידע נסקינהו

ירדו וכלאחר זריקת דמים לא אינטרן לאשמועין דממאי ירדו: ומשי
 חסן לא ירדו. קדשי קדשים לא ירדו קדשים קלים ירדו: והא בולן קטני.
 ו לה למימר ירדו לאין מונח מקדש חין: פשיטא. ירדו לא דהא
 שפיר בולן ולאשמועין ירדו בדקוקן שבנעין לאינטרן לאינטרן לאשמועין
 סולין כשם שאם עלו לא ירדו כן אם ירדו לא יעלו ואפי' הכי ירדו
 מין אם עלו לא ירדו ומוקמין לה לקמן [ע"ב] בדוקין שבנעין ואשמועין
 בתורת הכהים כשרה ולא פסולה שאם נפסלה קודם הפשט שורפה
 באי הפשט ונתח: סיפא דממאי: אפאן לכשרים א. והכי קאמר
 דהא דהרד פסקא: ומשני א"ל קמ"ל דהיינא דשטתה בראש המונח
 ה המונח: דיש הפשט. בכשרות: אין הפשט. הואיל והדר מלי
 גלה כשרה א חיה ומשחטה בראש המונח וזרק דמה נפסלה הלכך
 לאו דה הפשט היא: כגון דהיפס לו שעת הכושר. להפשט. קודם
 דק וברכי אלעזר ב"רם דלמר לקמן בפרק ערוב יום (דף קד.
 ו) לפסחין ואין עורה שרף עמה היכלה השתא נמי כי אינא בראש
 (ויקרא ו) עור העולה אשר הקריב לכהן: אלא הא דקטני כינא הוא
 נח ושחטה וקאמר ישיש וינחח בתקומה וקטני סיפא מוריד את
 ומשני אלא היכי ליעבד ניקריביוסו לקריביוס בפרסיוסו. כפרס
 קי: ומשני דאי מפרמי כסן אחרינא דלא ידע. שנפסלה וניקריביוסו:

אל תהא פארוס מושת כחץ ומעלה אוהב כחץ. דק"ל בהשטח
לקחת דף ק"ו. דחיב על שמיטה ועל עלייה: השוטט עוף קדשים
במים והעלכו כחץ טעור. על העלייה י' לאיו ממקבל בפנים אלא
מלוק: שטטו כחץ והעלכו כחץ חייב. על שמיח בהשטטט עוף קדשים

נחמך חייב דלמירבי מאלו אשר ישמט
(ס' פסוק) (ס' דף קה) וי' העלהו
נחמך חייב דמירבינן בהשטות (סס) לענין
עגלות אל הנשטין (ד' הי' חייב
על שטותן חייב על העגלות דחייב
ואליהם תחמיר לערב פרשיות: ואמאי.
שטותן פסטי ושהכלו בחזק פטור
ועלם לא תחמיר פחותה כ"י: מיטעל
עגלי: לא (א' שיעב שטותה פסטי
ללא לא בחולין ולא בקדשים אבל שטות
עליה שטותה הוי בחולין הלכך בקדשים
חמישה פסולת הוי קרייה: שנשפך
ימא. לא תרד הכשר אל עלה. וקא ס' כ"ד
ובחומרי קדשים קלים נמי קאי: ומא.
נשפך דמה דהוי עליית בשר לפני זריקה
היא אין כאן זריקה וגריעה משאר
עולין לפני זריקה והתם אל בלא לזרוק
אין לא לזרוק והכלה אל בלא לזרוק
אין לו מה לזרוק ואפי' לא תרד וכ"ש
ויכא (א' דלא נשפך: פרענא אקדשי
קדשים. מירוש (א' הגוף הוה בקדשי
קדשים קדושת הגוף עליהן לפני
זריקה (א' ודרי פסח. סיני ב' דקדמי
סיפא (א' (א' הפסח והעטות כ' וקס"ד
ואפסולי דקדמי בירוש נמי קאי כגון
נשפך דמו דא' יאל: פרענא אפסולא
שמו. וס' לא תהי ליה אלא אפסולא
שלא לשמו דקדמיה נמי שטותן שלא
שטותן (א' הכי גרסינן פסן וכו'ן שטול
חייב לגבי מוכה ידרו אל שטותין לא
דרוש מאי לזול לא שנה דקדשי קדשים לא
קדשים קדושים לא לא שטותין מכן ידרו
מכן לא ידרו וזה כולן קדמי כולן
אחין פשיטא לעולם אחין וברוקין
נשפין כ"י: פסן וכו'ן שטול חייב.
נשפך סלקא דעמך לא כולן בלא קדשים
ואמר ואכשרין (א' קאי ולא אפסולין
דמי בירוש קאי דלא שייך (א' בזה חין
ויכל הפסולין הנזכרים בזה עלו לא
דרו אין בהן פסול ממיס הלכך אכשרין
דא' והאי כולן ע"כ (א' המדקדש

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones